

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. I. De Beneficio Redemptionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Confidera III. Quàm diligentiam hætenus in ijs, vel præcauendis, vel euellendis adhibueris, aut quam deinceps adhibere velis. Colloquium ad SS. V.

Punctum III.

Confidera I. Quæ potissimum media conducant ad dicta zizaniam auertenda; ea videlicet, quæ Christus Matth. 29. indicauit, dum dixit, *Vigilate & orate, ne intretis in tentationem.* Verè enim ex defectu horum mediatorum omnes aut præterque tentationes, malæque inde creata oriuntur, unde Christus in Parabola dixit, inimicum superfeminasse zizaniam, cum dormirent homines.

Confidera II. Quid sit vigilare, nimirum oculos mentis apertos habere ad fraudes dæmonis cognoscendas; item instructum esse armis, quibus repellas inimicum ab agro. qualia arma sunt studium puræ intentionis, imaginatio præsentis Dei, contemptus sui & rerum terrenarum, amor Dei &c. hæc enim remedia sunt ijs vitijs, de quibus in priori puncto mentio facta est, proficendis, & cauendis aptissima, uti consideranti patebit.

Confidera III. Quomodo hæc media hætenus adhibueris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 888. fol. 219.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 6. & illa præcipuè verba bene ponderentur: scito, quod antiquus inimicus omnino nititur impedire desiderium tuum in bono, & ab omni devoto exercitio evacuare. Sit tibi in cautelam & perpetuam humilitatem ruina hæc superbiorum de se stultè præsumentium.

Pro septima Die.

MEDITATIO I.

DE BENEFICIO REDEMPTIONIS.

Scopus.

Amor & Imitatio Christi patientis.

Tessera: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi.* ad Galat. 6.

E e 5

Pun-

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Pastore, quam his verbis Matth. c. 18. describit: *Quid vobis videtur? si fuerint alie centum oves, & erraverit una ex eis, nonne relinquit nonaginta novem in montibus, & vadit quærere eam, quæ erravit? & si contigerit, ut inveniat eam; Amen dico vobis, quia gaudet super eam magis, quàm super nonaginta novem, quæ non erraverunt.* Confidera, inquam, quanta charitas fuerit istius Pastoris erga hanc ovem, sive voluntas ipsa quærendi, sive modus & labor in quærendo adhibitus, sive gaudium post inventionem conceptum attendatur.

Confidera II. Quantò major fuerit charitas Christi erga te, utpote qui tot labores suscepit, tot contemptus sustinuit, tot dolores exantlavit, & ipsam denique tam acerbam, & ignominiosam mortem cum summa patientia & charitate toleravit, & ita quidem, ut non minùs pro te solo, quam pro omnibus hominibus simul passionis suæ merita obtulerit.

Confidera III. An non cum S. Augustino justissimè extimare possis: *Domine, qui tibi non servit, quia a te creatus est, infernum meruit; sed qui non servit tibi, quia redemptus est, meretur, ut novus pro ipso infernus fiat.* Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Cùm amor perfectiùs rependi non potest, quàm per amorem, quantopere conari debeas, ut, sicut Christus summè amorem suum erga te per passionem ostendit, tu quoque vicissim amorem tuum perfectissimè declares.

Confidera II. Quà potissimùm in re amorem tuum declarare possis, & debeas, videlicet, ut tu quoque vicissim pro te animam ponas, & cruci saltem spirituali te affigas; ut enim ipse Christus Joan. 15. dixit: *Majorem charitatem nemo habet, quàm ut animam suam ponat quis pro amico suo;* hinc S. Joannes 1. c. 4. in hoc, ait, apparuit charitas DEI in nobis, quoniam ille pro nobis animam suam posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere; quantò magis pro ipso Christo.

Confidera III. Quàm libenter hanc mortem suscipere pro Christo debeas, maxime si quoties hanc, & longè gravatiora

his promeritus, perpendas; an non enim feres contra te ipsum sententiam, & dices: *Reus est mortis: crucifigatur?* an non exclamabis cum Latrone Luc. 23. *Nos quidem iuste, nam ligna factu recipimus, iste vero nihil mali gessit.* Colloquar ad B. V. illud cum affectu pronuntiando: *Eja Mater sum amoris, me sentire sum doloris, fac, ut tecum lugeam.* Item: *Sancta Mater istud agas, crucifixi fige plagas, cordi meo valide, tui Nati vulnerati tam dignati pro me pati, panem mecum divide.*

Punctum III.

Considera I. Quid sit spiritualiter mori, & crucifigi cum Christo, nimirum 1. Ut omni affectu inordinato erga creaturas exutus per tres clavos, paupertatis, castitatis, obedientie cruci, id est, mandatorum & Regularum aut constitutionum tuarum observationi te affigas; nam, ut S. Maximus ait; tota vita Christiani (utique etiam Religiosi aut Sacerdotis) si secundum Evangelium vivat, crux est, atque Martyrium. 2. Ut omnem inopiam, contemptum & dolorem (qui ut P. Balthasar dicere solebat, erant tres comites Crucifixi Christi) magna cum patientia & alacritate sustineas. 3. Ut perinde ut crucifixus aliquis aut mortuus homo, totum te aliorum arbitrio & directioni committas, hoc enim est, obedientem esse usque ad mortem crucis.

Considera II. Quam meritoria & honorifica tibi apud DEVM & homines mors hæc sit futura; si enim Abraham tantopere placuit DEO, tantumque apud ipsum meruit, quia Filium suum voluit sacrificare, quanto plus tu mereberis, & placebis, si te ipsum, quem magis, quam ullus Pater Filium suum diligit, amare debes, DEO per spiritualem crucifixionem sacrificabis? an non pretiosa erit hæc mors in conspectu DEI? an non cum Christo nomen super omne nomen accipies? an non tanquam granum emortuum afferes multum fructum in salute proximi? an non mors hæc finis erit omnium malorum, atque adeo tu deinceps audacter dices cum S. Paulo ad Galat. 6. *De cætero nemo mihi molestus sit, ego enim signatus Domini mei IESU in corpore meo porto.*

Considera III. Quam libenter & promptè ob hos fructus te ipsum crucifigere debeas & velis. Colloquar ad Christum

stum dicendo cum S. Bernardo: *Sequar te, quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum meum cor abstuleris, IESU lau nostri generis.* Vide Spinolam p. 2 Med. 162. fol. 417.

Legatur ex lib. 2. de imit. c. 11. & illa præcipue verba bene ponderentur: Habet JESVS nunc multos amatores regni cælestis; sed paucos bajulatores suæ crucis. Unum tibi lam-
mè necessarium est, ut omnibus relictis te relinquant, & à te totaliter exeas.

Pro septima Die.

MEDITATIO II.

DE FRUCTIBVS EX PASSIONIS DOMINICÆ CONSIDERATIONE REFERENDIS.

Scopus.

Item, qui in titulo.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de Patrefamilias, quam in hoc modum S. Matthæus c. 21. commemorat: *Erat Patrefamilias, qui plantauit Vineam, & sepem circumdedit ei, & fudit in ea torcular, & adificauit turrim, & locauit eas agricolis, & peregrè profectus est. Cum autem tempus fructuum appropinquasset, misit seruos suos ad Agricolas, ut acciperent fructus ejus. Et Agricola apprehensis seruis, quos alium ceciderunt, alium occiderunt, alium vero lapidarunt. Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Novissimè autem misit ad eos Filium suum, dicens: Verebuntur Filium meum. Agricola autem videns Filium, dixerunt intra se: Hic est hares, Senite occidamus eum, & habebimus hereditatem ejus. Et apprehensum eum eiecerunt extra Vineam, & occiderunt. Cum ergo uenerit Dominus Vineæ, quid faciet Agricolis illis: ajunt illi: Malos malè perdet; & Vineam suam locabit alii Agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Confidera, inquam, quanta fuerit ingratitude horum Agricolarum, & quantò grauior futura fuisset, si idem Filius Patrisfamilias semel iterumque Patri pro eorum delictis satisfacisset, omnemque eorum pœnam in se transtulisset.*